

5. มูลค่า วิธีการ และสมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

หนี้สินจากสัญญาประกันภัย ประกอบด้วยสำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว สำรองค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายและสำรองเบี้ยประกันภัย

ก. สำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว

ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทจะเปรียบเทียบมูลค่าสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมกับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ และจะรับรู้ส่วนต่างเพิ่มเติมหากมูลค่าสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมสูงกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้

(1) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้

การประกันชีวิตต่อแบบสัญญา

วิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธีเศษหนึ่งส่วนยี่สิบสี่)

การประกันชีวิตเฉพาะราย

วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธีเศษหนึ่งส่วนสามร้อยหกสิบห้า)

สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากบริษัทประกันภัยต่อคำนวณจากเบี้ยประกันภัยจ่ายจากการเอาประกันภัยต่อด้วยวิธีการเช่นเดียวกับการรับประกันภัยต่อที่ได้โอนความเสี่ยงจากการประกันภัยให้บริษัทรับประกันภัยต่อแล้วตลอดอายุของสัญญากรมธรรม์

(2) สำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม

สำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมเป็นสำรองประกันชีวิตที่คำนวณตามวิธีของคณิตศาสตร์ประกันภัยตามประกาศ คปภ. โดยมีข้อสมมติหลักที่ใช้ในการประมาณการเกี่ยวกับอัตราการขาดอายุหรือเวนคืนกรมธรรม์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขายและบริหาร อัตราภาระและอัตราเจ็บป่วย อัตราคิดลด และอัตราเงินปันผลที่ไม่รับรองการจ่ายในอนาคต เป็นต้น

ข. สำรองค่าสินไหมทดแทน

สำรองค่าสินไหมทดแทนจะบันทึกเมื่อได้รับการแจ้งคำเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยแจ้ง และโดยการประมาณการของฝ่ายบริหาร มูลค่าประมาณการสินไหมทดแทนสูงสุดจะไม่เกินทุนประกันของกรมธรรม์ที่เกี่ยวข้อง

สำรองค่าสินไหมทดแทนคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยคำนวณจากประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคตสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน ทั้งจากรายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน และรวมค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน ผลต่างของประมาณการสำรองค่าสินไหมทดแทนที่คำนวณได้สูงกว่าค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรู้ไปแล้วในบัญชี คือส่วนของประมาณการสำรองความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้มีการรายงานให้บริษัททราบ (Incurred but not reported: IBNR)

ค. สำรองเบี้ยประกันภัย

สำรองเบี้ยประกันภัยเป็นสำรองสำหรับสัญญาประกันต่อรับประเภทระยะสั้น โดยทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทจะเปรียบเทียบมูลค่าของสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดกับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้สุทธิจากค่าบำเหน็จจ่ายรอดัตถบัญญัติ และจะรับรู้ส่วนต่างเพิ่มเติม หากมูลค่าของสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสูงกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้สุทธิ จากค่าบำเหน็จจ่ายรอดัตถบัญญัติ ทั้งนี้ สำรองเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มหรือลดจากปีก่อนจะถูกรับรู้ในส่วนของการกำไรหรือขาดทุน

(1) สำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด

สำรองความเสียงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด เป็นจำนวนเงินที่บริษัทจัดสำรองไว้เพื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับการประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ซึ่งคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัทใช้การประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่ โดยอ้างอิงจากข้อมูลในอดีต

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี 2567		ปี 2566	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
สำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว (long-term technical reserves)	422.30	504.55	487.54	567.58
สำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะสั้น (short-term technical reserves)	725.96	648.19	682.43	601.21
ผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ค้างจ่าย (Unpaid policy benefits)	0.00	0.00	0.00	0.00
หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย (Due to insured)	30.01	30.01	23.39	23.39

หมายเหตุ - ราคาบัญชี หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามมาตรฐานการบัญชี มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ นักลงทุนผู้วิเคราะห์ทางการเงินเข้าใจถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับตามหลักการทางบัญชีในประเทศไทย ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชีอนุญาต

- ราคาประเมิน หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งจะต้องประเมินโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการยอมรับ สมมติฐานที่ใช้ในการประเมินจะต้องสอดคล้องกับประสบการณ์จริงหรือในกรณีที่บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพออาจอ้างอิงจากประสบการณ์ของอุตสาหกรรมและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของพอร์ตการรับประกันภัยของบริษัทนั้น นอกจากนี้ มูลค่าสำรองประกันภัยดังกล่าวจะต้องรวมถึงค่าเผื่อความผันผวน (Provision of Adverse Deviation : PAD) ซึ่งให้เป็นไปตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อสังเกต ในบางช่วงเวลาของการรายงานทางการเงิน มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัยอาจมีความแตกต่างระหว่างราคาบัญชีและราคาประเมินของ อย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากวัตถุประสงค์และวิธีการที่แตกต่างกันในการประเมินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ผู้ที่นำข้อมูลไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์แนวทางการประเมินราคาหนี้สินจากสัญญาประกันภัยทั้งสองให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ